

Nr. 410
van het arrest

Nr. 1258 P 2000
van het parket

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest :

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

1.
landbouwer
geboren te op
wonende te

- beklaagde, aanwezig

2.
landbouwster
geboren te op
wonende te

- beklaagde

de eerste beklaagde bijgestaan en de tweede vertegenwoordigd door
Mr. , advocaat bij de balie van

- op het perceel het achterlaten van : 7 aanhangwagens,
afbraakmateriaal,
ongeveer 200 autobanden,
grote hoeveelheden steenpuin,
PVC- folie
- op het perceel - het aanplanten langsheen de bestaande vijver van fijnspar;
- het aanleggen rondom de vijver van een 20-tal steigers in beton.
- het aanleggen vanaf tegen het perceel
van een toegangsweg (breedte 3m)
- het bouwen tegen de perceelgrenzen van een clubhuis
(12 x 6 m) op een betonnen bouwplaat met plaatsing van ondergrondse leidingen
- het achterlaten tegen de dijk van bouwmaterialen (recuperatiemateriaal)
o.a. ca. 30 paletten, ongeveer 70 betonnen platen, betonijzer (net) en
een opslagplaats van brandhout

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 12 oktober 2000 door beide beklaagden tegen al de beschikkingen
- 12 oktober 2000 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied tegen beide beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op
27 september 2000 door de correctionele rechtbank van Mechelen,
11de kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

Spreekt beide beklaagden vrij voor wat betreft het feit, zoals verbeterd en vermeld onder :

" het perceel : het achterlaten van ongeveer 200 autobanden en
PVC- folie"

Veroordeelt de beide beklaagden voor de overige feiten der
tenlastelegging, zoals verbeterd, ieder tot :

- een geldboete van 100 frank x 200 = 20.000 frank of één maand
vervangende gevangenisstraf met uitstel 3 jaar voor de helft van de
geldboete

Verplicht iedere beklaagde tot betaling van :

- een bijdrage van 10 frank x 200 = 2.000 frank
- ½ van de kosten van het geding, in totaal begroot op 3.275 frank
- een vergoeding van 1.000 frank

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar of van het college van Burgemeester en Schepenen, het herstel van de plaats, nader omschreven in de betichting, in haar oorspronkelijk staat door :

- het verwijderen van de afbraakmaterialen en bouwmaterialen (perceel
- het verwijderen van alle aanhangwagens van het terrein,
- het slopen van het clubhuis en de funderingen, het wegvoeren van de afbraakmaterialen van het terreinen het aanvullen met goede grond;
- het verwijderen van de betonnen steigers en het herstellen van de oevers in hun oorspronkelijke staat;

Bepaalt de termijn van herstel op één jaar beginnend op de dag volgend op de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde is getreden;

Voor het geval de plaats niet vrijwillig in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, beveelt dat de gemachtigde ambtenaar of het college van Burgemeester en Schepenen van ambtswege in de uitvoering van het vonnis kan voorzien voor wat het herstel betreft, onder leiding en toezicht van de eerste daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder, deze desnoods bijgestaan door de openbare macht;

Zegt dat wie het vonnis doet uitvoeren, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomstige materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelden gehouden zijn tot alle uitvoeringskosten, te verminderen met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen; Verklaart de uitvoeringskosten invorderbaar op vertoon van een staat of afrekening, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt dat de herstelmaatregel wordt opgelegd onder verbeurte van een dwangsom van duizend frank (1.000 F) per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel van de plaats in de vorige staat en dit vanaf de dag volgend op de laatste dag van de gestelde hersteltermijn;

Gehoord het verslag gedaan door de heer raadsheer

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beide beklaagden en
in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.
advocaat bij de balie van

Overwegende dat de hogere beroepen van de beide beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn behoudens het hoger beroep van de beide beklaagden in zo verre dit ook gericht is tegen het onderdeel van het bestreden vonnis waarbij zij vrijgesproken werden voor wat betreft het feit vermeld onder perceel - het achterlaten van ongeveer 200 autobanden en PVC-folie -, waaromtrent hun hoger beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang;

Overwegende dat, en overeenkomstig de vordering van het openbaar ministerie, de feiten der tenlastelegging dienen te worden heromschreven als volgt:

“ te ononderbroken tussen 25 mei 1995 en 31 mei 1996

bij inbreuk op de artikelen 6, 21.2^{de}, 22 en 23 van de Wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals gewijzigd door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Gemeenschap dd. 14 juli 1993, thans strafbaar gesteld door de artikelen 20 en 21 van het Decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen (thans Decreet betreffende de landschapszorg genaamd), werken te hebben ondernomen welke verboden zijn bij het Koninklijk Besluit tot rangschikking van een landschap en zonder dat zij bij Koninklijk Besluit van latere datum werden toegelaten, namelijk door in het landschap gerangschikt bij Ministerieel Besluit van 22 oktober 1990 op het perceel gelegen te gekadastreerd als

eigendom van
eigendom van verdachten navolgende werken te hebben uitgevoerd, te weten:

- op perceel plaatsen aanhangwagen met 4 containers,
- op perceel aanvoeren van 20-tal vrachtwagens grond,
- op perceel achterlaten van ongeveer 50 autobanden, afvalijzer, paletten, afvalhout, PVC-folie,

- op perceel achterlaten van 7 aanhangwagens, afbraakmateriaal, ongeveer 200 autobanden, veel steenpuin, PVC-folie,
- op perceel aanplanten van fijnspar langsheen vijver, aanleggen betonnen steiger, aanleggen toegangsweg, bouwen van een clubhuis, achterlaten van paletten, betonnen platen, betonijzer en een opslagplaats van brandhout,

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beide beklaagden ingestelde strafvordering door voormelde heromschrijving niet gewijzigd worden;

Dat de beide beklaagden van voormelde heromschrijving in kennis gesteld werden bij de dagvaarding tot dagstelling d.d. 6 november 2002 voor de terechtzitting van dit Hof van beroep van 6 februari 2003 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de eerste rechter, gevat zijnde door de inleidende dagvaarding onder andere met een ten laste gelegde inbreuk met betrekking tot het perceel nummer daaromtrent geen uitspraak deed;

Dat die feiten dan ook niet beoordeeld werden door de eerste rechter zodat het bestreden vonnis dient tenietgedaan overeenkomstig artikel 215 van het Wetboek van strafvordering en het Hof van beroep de zaak aan zich trekt en mede over de zaak zelf beslist;

Overwegende dat er in de inleidende dagvaarding en in de daaropvolgende stukken alsook in de thans aan te houden tenlastelegging zoals hierboven omschreven en voortgaande op de dagstelling van 6 november 2002 voormeld, verkeerdelijk vermeld staat: " op het perceel het plaatsen van (...) ";

Dat het hier handelt om een pertinent materiële vergissing dewelke dient rechtgezet en dat dit zijn moet: perceel zoals blijkt uit de aangifte van 7 juni 1995 van het Bestuur monumenten en landschappen (stuk 54 e.v. meerbepaald bladzijde 5 - stuk 58);

Dat partijen zich hierop hebben kunnen verdedigen en dat de feiten zelf die het voorwerp van het onderzoek uitgemaakt hebben, door deze verbeteringen niet worden gewijzigd;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden ten aanzien van de tenlastelegging met betrekking tot het perceel nummer zoals heromschreven niet bewezen is zodat beide beklaagden hiervoor dienen vrijgesproken;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten met betrekking tot het (foute perceel nummer en te dezen rechtgezet) perceel nummer wat betreft het plaatsen van een aanhangwagen met 4 containers bewezen is aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan;

Dat de materiële aanwezigheid van die aanhangwagen met vier containers blijkt uit de gedane vaststellingen door de deskundige van RHOM- d.d. 23 mei 1995 zoals aangegeven in voormelde brief van 7 juni 1995 alsmede uit de daarop betrekking hebbende foto's in het strafdossier en de eigen verklaring van beklaagden;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten met betrekking tot de percelen het aanvoeren van een twintigtal vrachtwagens grond) en bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en door de beide beklaagden niet weerlegd zijnde;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten met betrekking tot het perceel bewezen is gebleven behoudens w.b.de aanwezigheid van een 200-tal autobanden en PVC-folie - waarvoor de beide beklaagden dan ook dienen vrijgesproken te worden - en dit alles na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en door de beide beklaagden niet weerlegd zijnde;

Dat de aanwezigheid van die 200-tal autobanden en de PVC-folie noodwendig te verklaren is door de landbouwactiviteiten van de beide beklaagden en niet van aard is een inbreuk uit te maken op de beschermingsregels ten behoeve van het bewuste landschap;

Overwegende dat te dezen niet weerlegd wordt dat het plaatsen van een aanhangwagen met daarop vier containers, het aanvoeren van een 20-tal vrachtwagens grond, het achterlaten van 7 aanhangwagens, afbraakmateriaal, grote hoeveelheden steenpuin, het aanplanten van fijnspar, het aanleggen van betonsteigers rondom de vijver en van een toegangsweg en het bouwen van een clubhuis op

een betonplaat met ondergrondse leidingen en het achterlaten van bouwmaterialen zoals paletten, betonnen platen en betonijzer en het aanleggen van een opslagplaats van brandhout, alle activiteiten zijn die wel degelijk een inbreuk vormen op het artikel 2 § A.1, A.4, A.5, A.7 en B.3 van het Ministerieel Besluit van 22 oktober 1990 inhoudende de rangschikking van het

overeenkomstig de Wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;

Dat de beklaagden in tussentijd een aanvang genomen hebben met de saneringswerken er niet aan in de weg staat dat hun schuld in de mate zoals hierboven aangegeven vaststaat en dit gegeven enkel een weerslag kan hebben op de omvang van het te bevelen herstel van de toestand;

Overwegende dat dient vastgesteld overeenkomstig artikel 2 van het Strafwetboek dat voormeld misdrijf strafbaar is zowel ten tijde van het plegen van de feiten als ten tijde van de bestraffing en beide beklaagden schuldig zijn zowel onder de misdrijfomschrijving ten tijde van de feiten als onder de misdrijfomschrijving zoals die thans geldt;

Overwegende met betrekking tot de straftoemeting dat, wanneer de straf ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van deze welke ten tijde van het misdrijf bepaald was, bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf moet toegepast worden, zijnde deze zoals geldend onder de Wet van 7 augustus 1931 voormeld;

Dat elk van de beide beklaagden dient veroordeeld, voor de feiten zoals tegen hen aangenomen en zoals boven vermeld, tot een geldboete van 100 : 40,3399 euro, te verhogen met 1990 opdecimen, alzo gebracht op 495,79 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;

Dat bij de bepaling van de omvang van deze geldboete rekening gehouden wordt enerzijds met de ernst van de inbreuken ten aanzien van het beschermde landschap en anderzijds met de inspanningen die de beklaagden reeds gedaan hebben om een en ander te herstellen;

Dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de opgelegde geldboete;

Dat er te dezen geen aanleiding bestaat om met betrekking tot deze geldboete de beklaagden of een van hen de gunstmaatregel van het geheel of gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging van de geldboete toe te staan;

Overwegende dat de eerste rechter het herstel van de plaats in zijn oorspronkelijke staat bevolen heeft en daaromtrent nadere modaliteiten bepaalde, een en ander binnen een termijn van een jaar onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 BEF per kalenderdag vertraging in het voltooid herstel en verder dat voor het geval de plaats niet vrijwillig in zijn vorige staat zou hersteld worden de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen in de uitvoering van het vonnis kunnen voorzien wat betreft het herstel en op kosten van de veroordeelden;

Overwegende dat artikel 21 van het Decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg niet enkel voorziet in een verplicht uit te spreken rechterlijk bevel tot herstel van de goederen in hun vroegere toestand op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeloosstelling en de opgelegde dwangsom doch daarenboven bepaalt dat bij het verstrijken van de in het vonnis vastgestelde termijn de Vlaamse regering of haar gemachtigde de werkzaamheden kan laten uitvoeren op kosten van de veroordeelde;

Dat de beklaagden niet strafrechtelijk vervolgd worden binnen het kader van de wetgeving inzake van ruimtelijke ordening zodat, ook al bevindt zich een herstellvordering van de binnen die wetgeving optredende gemachtigde ingenieur in het strafdossier, aan zodanige vordering te dezen geen gevolg kan gegeven worden;

Dat echter overeenkomstig artikel 21 van het Decreet voormeld en gelet op het arrest van veroordeling te dezen, dient bevolen het goed te herstellen op kosten van de veroordeelden, het beschermde landschap te aanzien zijnde als een roerend goed waarbij wat betreft de aard van de uit te voeren werkzaamheden kan verwezen worden naar de laatste vaststellingen van ROHM (stuk 138);

Dat het past om aan de veroordeelden een termijn van één jaar te verlenen om tot de herstellingen over te gaan en tevens een dwangsom op te leggen van 25 euro per dag dewelke ten vroegste kan verbeurd worden vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de termijn van één jaar nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal getreden zijn en met dien verstande dat die dwangsom niet kan verbeurd worden voor de betekening van dit arrest;

Overwegende dat de Procureur des Konings te Mechelen ten onrechte de oorspronkelijke dagvaarding van de beide beklaagden om te verschijnen voor de Correctionele rechtbank van Mechelen deed overschrijven op het Hypotheekkantoor van

Dat deze maatregel gelet op de aard van de strafvervolging (geen inbreuk ruimtelijke ordening) alleszins overbodig was zodat de kosten daaraan verbonden, zijnde 1.773 BEF (stuk 121), niet ten laste van de veroordeelden kunnen gelegd worden;

Dat volledigheidshalve dient vastgesteld dat die overschrijving de rechtsgeldigheid van de daaropvolgende procedure niet aantast aangezien het bevel tot dagvaarding en de betekening van de dagvaarding dateren van voor de overschrijving;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen :

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 bis, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211 bis, 212 en 215 van het wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40 en 50 van het Strafwetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2 van de wet van 24 december 1993
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door artikel 3 van de wet van 24 december 1993
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door de K.B.'s van 29 juli 1992 en 23 december 1993
- 2, 3 en 4 wet 26 juni 2000
- 1 K.B. 11 december 2001
- 3 en 4 wet 30 oktober 1998
- 6, 21/2de, 22 en 23 wet 17 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gew. bij art. 2 Decreet van de Vlaamse Gemeenschap d.d. 14.7.1993, thans strafbaar gesteld bij de art. 20 en 21 Decreet betreffende de landschapszorg van 16.4.1996
- 1385 bis van het Gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen behoudens het hoger beroep van beklagden tegen het feit waarvoor vrijspraak, zoals voormeld;

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw rechtende mede over de zaak zelf,

Heromschrijft de ten laste gelegde feiten als volgt :

“ te ononderbroken tussen 25 mei 1995 en 31 mei 1996

bij inbreuk op de artikelen 6, 21.2^{de}, 22 en 23 van de Wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals gewijzigd door artikel 2 van het Decreet van de Vlaamse Gemeenschap dd. 14 juli 1993, thans strafbaar gesteld door de artikelen 20 en 21 van het Decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen (thans Decreet betreffende de landschapszorg genaamd), werken te hebben ondernomen welke verboden zijn bij het Koninklijk Besluit tot rangschikking van een landschap en zonder dat zij bij Koninklijk Besluit van latere datum werden toegelaten, namelijk door in het landschap gerangschikt bij Ministerieel Besluit van 22 oktober 1990 op het perceel gelegen te rekastreerd als

eigendom van
eigendom van verdachten navolgende werken te hebben uitgevoerd, te weten:

- op perceel plaatsen aanhangwagen met 4 containers,
- op perceel aanvoeren van 20-tal vrachtwagens grond,
- op perceel achterlaten van ongeveer 50 autobanden, afvalijzer, paletten, afvalhout, PVC-folie,
- op perceel achterlaten van 7 aanhangwagens, afbraakmateriaal, ongeveer 200 autobanden, veel steenpuin, PVC-folie,
- op perceel aanplanten van fijnspar langsheen vijver, aanleggen betonnen steiger, aanleggen toegangsweg, bouwen van een clubhuis, achterlaten van paletten, betonnen platen, betonijzer en een opslagplaats van brandhout,

Herstelt de materiële vergissing en zegt dat de vermelding " op het perceel het plaatsen van aanhangwagens met 4 containers "

moet zijn :

" op het perceel het plaatsen van aanhangwagens met 4 containers "

Verklaart beklagden niet schuldig aan de tenlastelegging in zo verre deze betrekking heeft op het perceel nummer het achterlaten van ongeveer 50 autobanden, afvalijzer, meerdere paletten, afvalhout afkomstig van gevelde bomen, grote hoeveelheden PVC-folie en op het perceel wat betreft ongeveer 200 autobanden en PVC-folie, spreekt hen hiervan vrij en ontslaat elk van de beide beklagden van strafvervolging uit dien hoofde;

Verklaart elk van de beide beklagden schuldig aan de overige hen ten laste gelegde feiten zoals heromschreven en verbeterd in zoverre deze betrekking hebben op :

- perceel zoals verbeterd), het plaatsen van aanhangwagens met 4 containers "
- op perceel aanvoeren van 20-tal vrachtwagens grond,
- op perceel achterlaten van 7 aanhangwagens, afbraak materiaal, veel steenpuin
- op perceel aanplanten van fijnspar langsheen vijver, aanleggen betonnen steiger, aanleggen toegangsweg, bouwen van een clubhuis, achterlaten van paletten, betonnen platen, betonijzer en een opslagplaats van brandhout,

Veroordeelt elk van de beide beklagden uit hoofde van voormelde bewezen verklaarde feiten tot een geldboete van 100 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen, alzo gebracht op 495,97 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;

Verplicht beide beklagden ieder om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van TIEN EUR, verhoogd met 40 opdecimen en alzo gebracht op VIJFTIG EUR;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR;

Beveelt het goed te herstellen in zijn vroegere toestand op kosten van de beide veroordeelden, hetgeen impliceert:

- voor perceel de verwijdering van: 7 aanhangwagens, afbraakmateriaal en steenpuin,
- voor perceel verwijdering van de toegangsweg, het clubhuis en de afbraakmaterialen;

binnen een termijn van één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vroegere toestand wordt hersteld, dat de Vlaamse regering of haar gemachtigde ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de veroordeelden;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling van een dwangsom van VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom niet kan worden verbeurd voor de betekening van dit arrest;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten in beide aanleggen, deze aan de zijde van de openbare partij begroot op 84,07 EUR; deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans bewezen verklaarde feiten;

Legt de kosten van het nietig verklaard vonnis en de kosten zoals verbonden aan de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor ten bedrage van 1.773 Bef ten laste van de Belgische Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de
TWAALFDE kamer van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op ZES MAART TWEEDUIZEND EN DRIE

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig arrest, waarover mevrouw de Raadsheer mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat wettig verhinderd zijnde, vervangen door de heer Raadsheer daartoe aangewezen overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij bevelschrift van de heer Eerste Voorzitter van het Hof van Beroep alhier, in datum van heden;